

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Гзп2 1/2021
15.09.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., коју заступа Радмила Вучковић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарства правде, Основно јавно тужилаштво Ниш, Више јавно тужилаштво Ниш, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Нишу, ради чинидбе, одлучујући о захтеву за преиспитивање правноснажне пресуде поднетом од стране Републичког јавног тужилаштва против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1018/2019 од 18.02.2021. године, у седници одржаној дана 15.09.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за преиспитивање правноснажне пресуде поднет од стране Републичког јавног тужилаштва против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1018/2019 од 18.02.2021. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиле за накнаду трошкова поступка по захтеву за преиспитивање правноснажне пресуде.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П1 2895/18 од 31.01.2019. године, ставом I изреке, поништено је као незаконито решење Републике Србије, Вишег јавног тужилаштва у Нишу П 167/16 од 18.08.2016. године. Ставом II изреке, обавезана је тужена да тужилји на име накнаде штете исплати и то: на име накнаде трошкова за одвојени живот за период од 25.11.2013. године до 15.10.2016. године означене месечне износе са законском затезном каматом почев од 15. дана у месецу за претходни месец па до исплате, док је захтев за камату почев од 01. у месецу па до дана исплате одбијен као неоснован; на име накнаде трошкова превоза ради посете породици за период од 25.11.2013. године до 15.10.2016. године, месечне износе наведене у том ставу изреке, са законском затезном каматом почев од 15. у месецу за претходни месец па до дана исплате, док је захтев за камату почев од 01. у месецу па до дана исплате одбијен као неоснован. Ставом III изреке (очигледном грешком погрешно написано „IV“), обавезана је тужена да тужилји на име трошкова парничног

поступка исплати износ од 125.575,00 динара, са законском затезном каматом од дана када је одлука постала извршна па до исплате, као и на износ на име судских такси од 109.040,00 динара, док је за већи износ од досуђеног захтев неоснован, па је одбијен.

Апелациони суд у Нишу је, пресудом Гж1 1018/2019 од 18.02.2021. године, одбио као неосновану жалбу тужене и потврдио пресуду Основног суда у Нишу П1 2895/18 од 31.01.2019. године у ставу I изреке, у усвајајућем делу става II изреке и у усвајајућем делу става III изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, Републичко јавно тужилаштво је благовремено поднело захтев за преиспитивање правноснажне пресуде, због повреде закона на штету јавног интереса.

Тужила је доставила одговор на поднети захтев Републичког јавног тужиоца, за који је трошкове тражила одређено.

Одлучујући о захтеву за преиспитивање правноснажне пресуде, Врховни касациони суд је испитао побијану одлуку применом одредбе члана 423. Закона о парничном поступку и нашао да је неоснован.

Одредбом члана 421. став 1. Закона о парничном поступку (ЗПП), прописано је да захтев за преиспитивање правноснажне пресуде може да се поднесе против правноснажне пресуде којом је повређен закон на штету јавног интереса.

У конкретном случају, одлучивано је о накнади штете тужилји по основу трошкова за одвојени живот од породице и трошкова превоза ради посете породици за период од 25.11.2013. године до 15.10.2016. године, тако што је тужена обавезана да тужилји предметну штету накнади.

Захтев за преиспитивање правноснажне пресуде као ванредни правни лек, није замена за ревизију, која се, између осталог, може да изјави и због погрешне примене материјалног права, на основу одредбе члана 407. став 1. тачка 4.ЗПП-а. Ревизију могу да изјаве странке, сходно одредби члана 403. став 1.ЗПП-а, док је право на подношење захтева за преиспитивање правноснажне пресуде прописано само у корист Републичког јавног тужиоца, сходно одредби члана 421. став 1.ЗПП-а, који тај захтев може да поднесе против правноснажне пресуде којом је повређен закон на штету јавног интереса. То овде није случај, јер побијаном правноснажном пресудом није повређен закон на штету јавног интереса. Предметна одлука о појединачном имовинском праву тужилје на накнаду материјалне штете није у вези са било којим питањем од значаја за јавни интерес. То што су исплатом тужилји износа признатог побијаном пресудом умањена финансијска средства тужене из државног буџета, не значи да је тако повређен закон на штету јавног интереса, како Републички јавни тужилац неосновано у овом захтеву тврди. Супротно томе, побијана одлука односи се на остварење појединачног права које се тиче тужилје лично и није од утицаја на било које друго лице или групу лица па се не ради о штети по јавни интерес.

Из изложених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке применом одредбе члана 414. став 1. у вези члана 424. став 2. ЗПП-а.

Одлуку као у ставу другом изреке Врховни касациони суд је донео на основу одредбе члана 154. став 1.ЗПП-а, јер трошкови састава одговора на ванредни правни лек нису потребни ради вођења парнице.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић